

Trong câu chuyện Phúc Âm tuần trước, chúng tôi có nhắc đến một yếu tố khi nhìn tình trạng đời sống đi xuống, đó là chủ thuyết tôn giáo đời. Chủ thuyết tôn giáo đời là chủ trương cho rằng người này chủ trương có gì là tuyệt đối, nhất là về phẩm giá đời đời.

Ai muốn nghĩ sao cũng được, ai muốn sống thế nào cũng không sao và chủ trương này cũng cho rằng không ai được phép phán đoán người khác về lối sống của họ.

Chủ trương này nghe rất công bằng và hợp lý.

Tuy nhiên, càng đi sâu, chúng ta sẽ thấy đây là điều nguy hiểm vô cùng vì nó sẽ đưa con người đến chỗ diệt vong vì thiếu tiêu chuẩn đời đời.

Cũng trong câu chuyện Phúc Âm tuần trước, chúng tôi nhắc đến Mười Điều Luật Thiên Chúa đã thiết lập để chúng ta thấy tiêu chuẩn của Ngài. Điều luật đầu tiên của Chúa là: “Trước mặt ta người chỉ có các thần khác.”

Thần thần tôn giáo mà không tôn thờ Thiên Chúa là tội đầu tiên đưa đến những tội lỗi khác. Là con người, chúng ta chịu ơn Đức Chúa Trời, là Đấng Tạo Hóa, trong mọi phẩm giá đời, những gì chúng ta không biết ơn Ngài và không thờ phượng Ngài.

Trong khi Chúa ban phẩm giá cho chúng ta, chúng ta không dâng lễ vật cảm tạ Ngài những lễ vật dâng lễ vật cho những thần tôn giáo do

tay

người làm nên. Biết bao nhiêu người Đức Chúa ban cho sức khỏe và khôn ngoan để làm ăn buôn bán, nhưng khi thành công, họ không nhận biết đó là nhờ ơn Đức Chúa Trời, nên

dâng lễ vật cho thần tôn giáo để bày tỏ lòng biết ơn.

Đây thật là điều đáng buồn và đáng tiếc.

Người Việt chúng ta có tiếng là hiếu thần, tức là hiếu hễ được tin rằng có một Đấng thiêng liêng, cao cả, đã tạo dựng nên con người và con người phải thờ phượng Đấng đó. Tuy nhiên, vì không biết nên nhiều người đã không thờ Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa mà lại thờ những thần tôn giáo do con người đặt ra. Nếu chúng ta không thờ Đức Chúa Trời theo như Lời Kinh Thánh dạy thì chúng ta đã phạm tội rất nặng nề. Đức Chúa Trời phán:

Ta là đầu tiên và cuối cùng, ngoài Ta không có Đức Chúa Trời nào khác (Ê-sai 44:6)

Và:

Hỡi các người hèn yếu và các người đau cùng đất, hãy nhìn xem ta và đừng có cười! Vì Ta là Đức Chúa Trời, chẳng có Chúa nào khác (Ê-sai 45:22)

Ngoài Đức Chúa Trời, Đức Ông Tào Hóa của vũ trụ và muôn vật, không ai có quyền ban phúc, phù hộ hoặc giúp con người. Chúa là Đức Ông duy nhất chúng ta phải tôn thờ. Thánh Kinh dạy:

Chẳng có sự cứu rỗi trong Đức Ông nào khác; vì Đấng Trời, chẳng có Danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải như đó mà đừng có cười (Công v 4:12)

Đức Chúa Giê-xu phán:

Ta là Đấng đi chân lý và sự sống, chẳng biết Ta thì không ai được đến cùng Cha (Phúc Âm Giăng 14:6)

Sống dĩ Chúa Giê-xu là con Đấng duy nhất vì Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài cũng là Đức Ông duy nhất đã chịu chết và sống lại để cứu chúng ta. Lời Chúa dạy:

Nhưng người vô đạo, bất công, bất nghĩa, xuyên tạc sự thật, sự bất Thờ Ông Đấng hình phạt vì sự thật và Thờ Ông Đấng đã được giới bày cho họ, chính Đức Chúa Trời đã trả cho họ biết.

Từ khi sáng tạo trời đất, nhưng đức tính vô hình của Đức Chúa Trời.

Tác là quyền năng vô tận và bất tính toán linh, đã hiển nhiên trước mắt mọi người, ai cũng có thể nhận thấy như các vật hữu hình, nên họ không còn lý do chối từ.

Dù biết Thờ Ông Đấng nhưng họ chẳng tôn vinh hay tạ ơn Ngài.

Họ tự nhận là khôn ngoan nhưng hóa ra mê muội.

Thay vì thờ phượng Thờ Ông Đấng vinh quang hàng sống, họ tôn thờ thần tượng con người phù du, đến cả hình tượng chim, thú hay loài bò sát... Họ tráo đổi chân lý của Thờ Ông Đấng bằng chuyện giả dối và thờ phượng tạo vật thay cho Đức Ông Tào Hóa, là Đức Ông đáng được tôn thờ muôn đời (Rô-ma 1:18-23, 25,

Bên Dân Ý

)

Ngày nay, nếu muốn nhận được phúc của Đức Chúa Trời và tránh khỏi hình phạt của Ngài chúng ta phải tin phụng thờ Đức Chúa Trời và tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu là Con của Đức Chúa Trời, Đấng đã xuống trần, chịu chết trên thập giá vì tội của chúng ta. Thánh Kinh dạy:

Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian nên Ngài đã ban Con Một của Ngài, hy vọng cho mọi ai tin Con Ngài, không bị hư mất mà được sống đời đời... Ai tin Con thì được sống đời đời. Ai không chịu tin Con thì chịu sự phạt đời đời, nhưng con thế nào thì con của Đức Chúa Trời vẫn ở trên ngai Ngài (Phúc Âm Giăng 3:16, 36)

Nếu chúng ta thờ cúng đấng mà thế gian thánh, làm lành lánh dữ suốt đời, nhưng không thờ Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và không tin Chúa Cứu Thế Giê-xu, đã chịu chết vì tội của mình, thì tội của việc thờ phụng của chúng ta chỉ là vô ích theo như mục đích của Chúa trong Kinh Thánh.

Có người nói rằng, tôi không thờ hình tượng do tay người làm ra mà cũng không thờ một Đấng nào hay một đấng gì, chỉ là hình tượng! Nhưng người nói như vậy là không quan tâm đến đời sống tâm linh, cũng không nghĩ đến đời sống ngày sau. Vì vậy họ, đời sống hiện tại là quan trọng nên họ cố gắng xây dựng đời sống trên trần gian này và cho rằng như thế mới khôn ngoan. Thật ra, nhưng người nói như thế là người đang tôn thờ chính mình. Họ thờ cái tôi mà chính Đức Chúa Trời đã tạo dựng và nhưng tài năng mà Chúa đã ban cho. Họ nghĩ mình khôn ngoan, tài giỏi và mạnh mẽ nên không cần nương tựa vào một Đấng thiêng liêng nào.

Một số người khác nghĩ rằng mình tin Chúa và chỉ thờ Chúa chỉ không thờ một thần nào, nhưng trong thực tế họ đang thờ nhiều thần tượng mà không biết. Khi Chúa phán: "Trước mặt ta người chỉ có các thần khác," đấng này hàm ý, "Các người phải đi lên trên hết trong đời sống, Ta không chấp nhận bất cứ một đấng gì chỉ mình cao hơn Ta trong lòng các người!" Người xưng mình là người tin Chúa nhưng không đặt Chúa trên hết trong đời sống, không biết đến Chúa và không xem quan hệ giữa mình với Chúa là đấng quan trọng nhất trong đời thì cũng đã phạm tội uổng công Ngài.

Có lẽ chúng ta không quá lo lắng về hình tượng do tay người làm ra, cũng không đặt cao cái tôi của mình, nhưng chúng ta vẫn có thể phạm tội uổng công như thế, nếu chúng ta đang dành chỗ cao nhất và quý nhất trong cuộc đời cho những người đời: tiền bạc, danh vọng, quyền thế,

lạc thú, hạc thạc, v.v...

Thần thánh ngạo lòng cuồn cuộn chúng ta nhốt là tìn bực. Chúng ta hãy nhìn lại đời sống mình xem điếu gì đang làm chúng ta bực tâm ngày đêm? Điếu gì chiếm thì giếm cớ a chúng ta nhieu nhốt? Hóc điếu gì thốn ng gây ra cãi vã, giận hờn giận a chúng ta với ngồn i trong gia đình nhốt? Nếu tìn bực là nguyên nhân cớ a nhốn điếu u nêu trên thì có thể nói, chúng ta đang thốn tìn bực. Dĩ nhiên ai cũng phải đi làm kiếm tìn để nuôi sống thân mình và gia đình.

Nhốn ngồn u tìn bực luôn luôn là điếu điếu câu chuyện cớ a chúng ta với ngồn i chung quanh, là nguyên

nhân khi

vốn chốn ng giận nhau, anh em thù ghét nhau, hóc nồn u vì điếu tìn mà chúng ta sồn sàng hời ngồn i khác hóc làm nhốn điếu u không ngay thốn ng, thì thốt sồn là chúng ta đang thốn thốn tìn. Nhieu u ngồn i ngày đêm lo làm ăn, khi có nhieu u tìn rồn i lồn i muồn có nhieu u hồn nồn a.

Đó là nhốn ngồn i đang làm nô lồn cho điếu tìn.

Nồn Chúa cho chúng ta mốt điếu sống điếu điếu, tìn nghi, điếu đó là tốt. Nhốn ngồn u chúng ta cồn gồn bon

chen

để có thêm nhốn ng gì mình đã có, thì chúng ta phải cồn thốn, vì nhốn thốn là chúng ta đã điếu tìn bực và với thốn lên trên Chúa.

Nhieu u ngồn i cho rồn ng tìn bực là bí quyốn mang lồn i hồn nh phúc. Càng có nhieu u tìn, cuồn cồn ng sồn càng sung sồn ng, nhốn ng thốn cồn đã nhieu u lồn chốn ng mình ngồn cồn i.

Có nhốn ng nhà triồn phú, tồn phú đã tồn thốn vì cuồn cồn ng quá đau khồn.

Có ngồn i vì quá giàu mà mang thốn t hời vào thân.

Có ngồn i không thốn thốn tìn nhốn ng thốn thốn lồn c phú.

Ngồn i thốn thốn lồn c thú là ngồn i ồn a thích nhốn ng thú vui thốn p hèn, sồn ng ích kồn, sồn ng điếu hồn ng thốn.

Đây là nhốn ng ngồn i điếu khoái lồn vào hàng điếu cớ a điếu sống.

Mắc sồn Nguyễn Thốn

Chốn ng Trình Phát Thanh Tin Lành